

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.390.2026
Warszawa, 20 sierpnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr **18929** w sprawie *kar i obostrzeń za wykroczenia komunikacyjne i wyłudzenie pieniędzy za przejazdy taksówkami*, którą złożył Pan Poseł Robert Dowhan, przedstawiam następujące informacje.

Zaostrzenie kar za prowadzenie pojazdu po spożyciu alkoholu lub środków odurzających (art. 178a kk) oraz za niestosowanie się m.in. do zakazu prowadzenia pojazdów (art. 244 kk) wpisuje się w szerszy kontekst ochrony bezpieczeństwa w komunikacji. Zmiany te mają na celu zwiększenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Przepadek pojazdu został wprowadzony do polskiego porządku prawnego w 2022 r. Po zmianach ustawowych, które weszły w życie 29 stycznia 2026 r.:

- jeśli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy określonych przestępstw drogowych wynosiła co najmniej 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia, sąd orzeka przepadek pojazdu, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami;
- jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także wobec sprawcy niektórych przestępstw

drogowych (określonych w art. 178 § 1 lub 1a kk), sąd może orzec przepadek pojazdu.

W określonych sytuacjach przepadek pojazdu ma charakter obligatoryjny. W innych pozostawiony został ocenie sądu z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy. Nie stanowi więc środka automatycznej represji. Jest szczególną reakcją karną, która ma na celu:

- zwiększenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym,
- eliminowanie prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu lub środków odurzających,
- prewencję indywidualną i generalną.

Rozstrzygnięcie o przepadku pojazdu każdorazowo należy do właściwości niezawisłego sądu. Dokonuje on oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz bada spełnienie wszystkich ustawowych przesłanek zastosowania tego środka.

Przepadku pojazdu mechanicznego nie orzeka się, jeżeli:

- w czasie popełnienia przestępstwa pojazd mechaniczny nie stanowił wyłącznej własności sprawcy;
- orzeczenie przepadku nie jest możliwe lub celowe, w szczególności z uwagi na jego zbycie albo utratę przez sprawcę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie.

Co do pobierania przez kierujących taksówkami rażąco zawyżonych opłat za przewóz osób, tego rodzaju praktyki, jeżeli mają charakter celowy i wiążą się z wprowadzeniem pasażera w błąd, mogą stanowić czyn zabroniony i skutkować odpowiedzialnością karną. Mogą też równocześnie prowadzić do zastosowania sankcji administracyjnych wobec przedsiębiorcy wykonującego działalność taksówkarską.

Jeżeli kierujący, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, świadomie wprowadza pasażera w błąd co do wysokości należnej opłaty, sposobu jej naliczania, przebiegu lub długości trasy, wykorzystuje urządzenie pomiarowe w sposób niezgodny z prawem albo posługuje się innym mechanizmem prowadzącym do pobrania nienależnej opłaty, zachowanie takie może wyczerpywać znamiona oszustwa określonego w art. 286 § 1 kk. Przepis ten przewiduje odpowiedzialność osoby, która w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd lub wykorzystanie jej błędu.

Świadome i celowe zawyżanie należności poprzez wykorzystanie niewiedzy lub błędu pasażera może stanowić nie tylko naruszenie obowiązków związanych z wykonywaniem przewozu, lecz również przestępstwo przeciwko mieniu. Ostateczna kwalifikacja prawna konkretnego zachowania należy oczywiście do właściwych organów postępowania przygotowawczego i sądu. W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, okoliczności takie powinny skutkować zawiadomieniem właściwych organów ścigania.

Wykonywanie przewozu osób taksówką jest działalnością reglamentowaną. Zgodnie z ustawą o transporcie drogowym, przewóz osób taksówką wymaga uzyskania odpowiedniej licencji. Nie jest to zatem działalność pozostawiona całkowitej swobodzie przedsiębiorcy. Korzystanie z uprawnienia do wykonywania transportu drogowego wiąże się z obowiązkiem przestrzegania określonych ustawowo warunków.

W tym kontekście należy odnieść się do zmian wprowadzonych tzw. *Lex Uber*. Umożliwienie stosowania nowych form zamawiania i rozliczania przewozów, w tym przy wykorzystaniu aplikacji mobilnych, nie oznacza zniesienia obowiązku przestrzegania przepisów regulujących wykonywanie transportu drogowego. Przeciwnie - niezależnie od sposobu przyjęcia zlecenia i rozliczenia przejazdu, przewoźnik pozostaje zobowiązany do wykonywania działalności zgodnie z przepisami prawa. Dotyczy to również zasad ustalania opłat.

Zgodnie z ustawą o transporcie drogowym, rada gminy może ustalać maksymalne ceny za przewozy taksówkami. Pobieranie zawyżonych opłat może stanowić podstawę do podjęcia przez właściwy organ działań kontrolnych i sankcyjnych.

Stwierdzenie naruszenia przepisów o wykonywaniu transportu drogowego nie pozostaje bez konsekwencji administracyjno-prawnych. Właściwy organ może wszcząć postępowanie administracyjne w sprawie naruszenia warunków wykonywania działalności objętej licencją. W przypadkach określonych w ustawie, zastosowanie znajdują również administracyjne kary pieniężne.

Ustawa o transporcie drogowym przewiduje możliwość cofnięcia licencji w przypadku rażącego naruszenia warunków określonych w licencji lub warunków wykonywania działalności określonych przepisami prawa. Utrata licencji grozi też za samowolną zmianę wskazań urządzeń pomiarowo-kontrolnych stosowanych w taksówce.

Gdy nieuczciwe praktyki dotyczą większej liczby konsumentów lub mają charakter powtarzalny, zachowanie przedsiębiorcy może podlegać ocenie na gruncie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, organy ścigania powinny wszcząć postępowanie karne. Natomiast stwierdzenie naruszeń związanych z wykonywaniem działalności objętej licencją powinno skutkować podjęciem postępowania administracyjnego. Oba reżimy odpowiedzialności mogą funkcjonować niezależnie, ponieważ służą realizacji odmiennych celów.

Licencja na wykonywanie przewozu osób taksówką nie stanowi uprawnienia do dowolnego kształtowania należności ani do wykorzystywania niewiedzy pasażera. Przedsiębiorca korzystający z uprawnienia do wykonywania transportu drogowego jest zobowiązany do przestrzegania prawa. Rażące i umyślne naruszenia tych obowiązków mogą skutkować nie tylko sankcjami finansowymi, lecz również utratą uprawnienia do dalszego wykonywania działalności.

Z wyrazami szacunku

Arkadiusz Myrcha

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/